

UITKIJKEN

Lichtpuntjes

Lang geleden las ik eens een boek met de titel *Soms dragen kinderen lampen*. Ik was denk ik een jaar of 15. En nee, het boek ging niet over kindernevendiensten of iets dergelijks, want die hadden we in mijn jeugd nog niet bij ons in de kerk. Waar het wel over ging weet ik niet meer tot in detail, maar de betekenis van de titel is me wel altijd bijgebleven: soms zorgen kinderen voor een lichtpuntje, soms wijzen kinderen je de weg. Ik heb dat sindsdien vaker ervaren.

Ik moest eraan denken omdat deze mooie waarheid me vorige week weer op een bijzondere manier voor ogen kwam. Net toen ik me murw voelde om alles wat speelt in de wereld en in de politiek, met de onrust, uitzichtloosheid en spanningen die erin meekomen, kwamen onze kleinkinderen bij toerbeurt een paar dagen bij ons over de vloer (herfstvakantie). En hoewel ik er eerst best tegenop zag – want intussen wordt ook onze badkamer verbouwd en het is best intensief, met dit zestal, van peuter tot puber – werkte het uiteindelijk verrassend ontspannend. Als geen ander bleken zij van de jongste tot de oudste simpelweg te kunnen leven in het ‘hier en nu’ en zo zorgden zij ervoor dat we even een paar dagen nergens anders aan konden denken dan aan spelletjes, luiers, voorleesboekjes, tablettijd, papjes en tosti’s met veel ketchup – om maar wat te noemen. Soms komt zegen uit onverwachte hoek.

En over zegen gesproken: het is vast niemand ontgaan dat we in de PG Driel per januari 2026 weer een vaste predikant krijgen! Ook dat ervaar ik als een zegen, en ik ben vast niet de enige. Verderop in dit nummer vertelt Marieke er zelf meer over en geeft Koert nog een update. Iets om naar uit te kijken!

Coosje Haan, redacteur kerkblad

Omzien naar elkaar

Bij Anton Hulshuizen gaat het herstel nog steeds vooruit. Daar is hij blij mee. Intussen wordt Jannie nog in Liefkenshoek verzorgd.

Ook met Rens Bloed gaat het gelukkig de goede kant op. Zij is inmiddels weer thuis en het gaat elke dag een stukje beter.

Schrik was er in oktober bij Yske van Schaik, die tweemaal ongelukkig kwam te vallen en daarbij schade opliep aan haar pols en aan haar bekken. Op het moment van schrijven gaat het redelijk goed met haar. Zij ligt nog in het Diaconessenhuis in Utrecht en er wordt naar een plek gezocht waar zij verder kan revalideren. Met het zicht op haar 100^e verjaardag, op 29 oktober, is dit wel even extra spannend: komt het geplande feest er nu wel of ...? Zoals het er nu uit ziet, zal dat echter wel doorgaan. Yske zelf kijkt er ook naar uit. Zij hoopt er dan ook (kort) bij aanwezig te zijn. We hopen dat ze er, ondanks het ongemak, voor 100% van mag genieten!

Mevrouw Quik moest voor onderzoek in het ziekenhuis worden opgenomen.

Riet de Langen wacht op een oproep voor een hartoperatie.

Wij bidden hen allen veel kracht, sterkte en Gods nabijheid toe.

Overleden

Op 17 oktober overleed Bets Stotijn, op de leeftijd van 68 jaar. Op vrijdag 24 oktober is zij in besloten kring begraven op de begraafplaats naast de kerk.

Wij bidden dat de familie troost mag ervaren in dit gemis.

Jubileum

Dick en Jannie de Jonge-Jager hopen D.V. op 19 november hun 50-jarig huwelijk te vieren.

Wij wensen jullie samen met de kinderen en kleinkinderen en allen die om jullie heen staan een bijzondere, mooie dag toe.

*Wij zingen samen van uw gloria.
Dank voor het leven, dank U voor elkaar.
Geef ons uw geestdrift, vuur ons leven aan,
leg zo uw glimlach over ons bestaan.*

Lied 274:3

LAATSTE ZONDAG VAN HET KERKELIJK JAAR

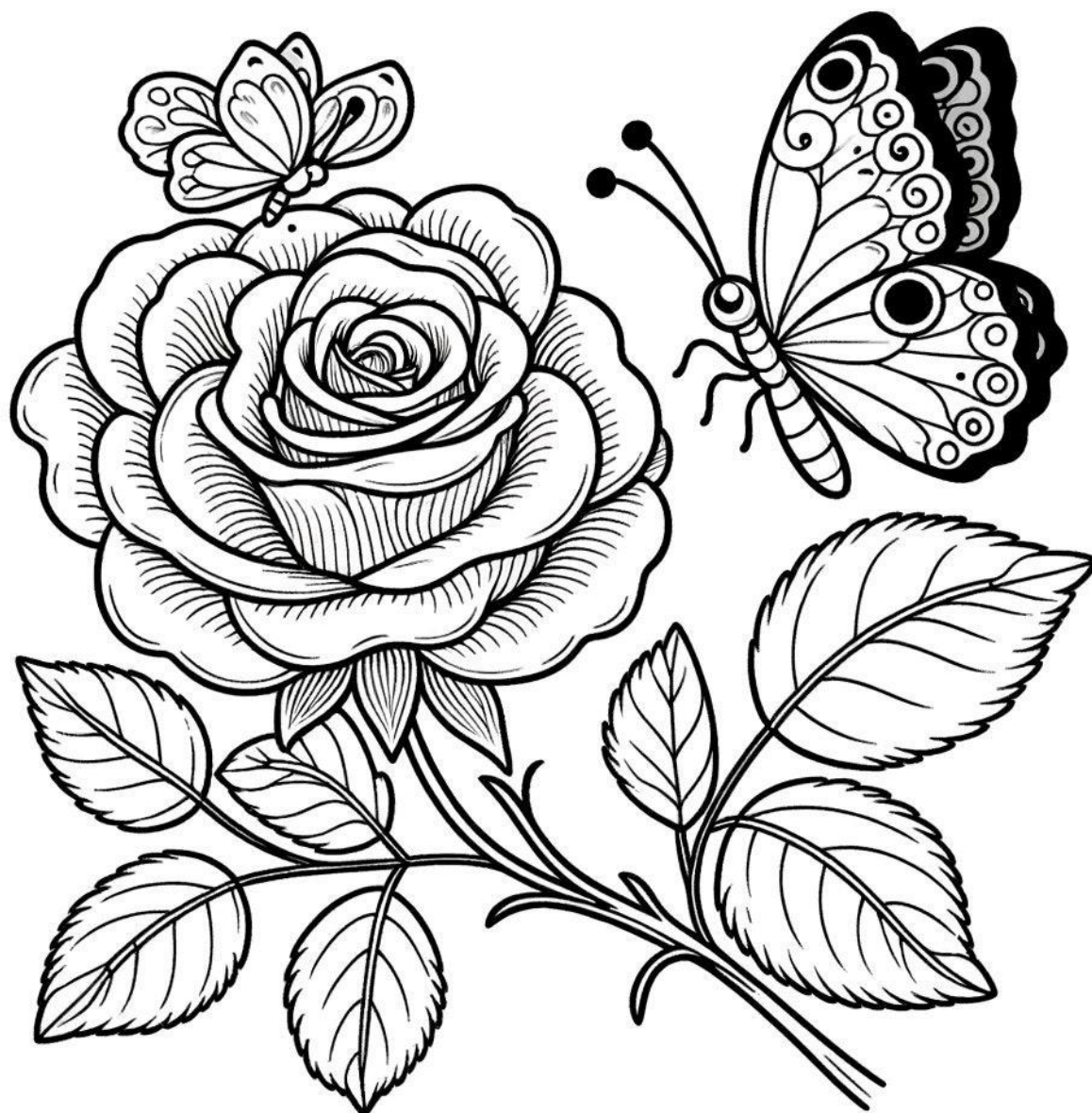
Op 23 november is het Gedachteniszondag of Eeuwigheidszondag. We gedenken diegenen die ons het afgelopen jaar ontvallen zijn en hen die wij al langer moeten missen. Van de gemeenteleden die het afgelopen jaar zijn overleden ligt een steentje in de nis vóór in de kerk. Zij worden in de dienst met naam genoemd en er wordt een roos voor hen in de vaas gezet. Maar ook andere overledenen kunnen met naam genoemd worden.

Wilt u uw overleden dierbaren ook genoemd hebben, dan kunt u de naam/namen doorgeven aan de scriba: scriba@pkndriel.nl. Ook voor hen zal er dan een roos zijn.

Voorganger in deze dienst is ds. Boer uit Bemmelen en koor Impuls verleent muzikale medewerking.

Joke van der Borg, scriba

*Er was deze maand een lege pagina over.
Daarom hier een extra kleurplaat, voor wie dat leuk vindt.*

Bewogen tijd

Het is een bewogen tijd geweest. De vraag van de Vloedschuur-gemeente en de Protestantse Gemeente Driel, bij monde van hun voorzitters, of ik een beroep in overweging zou willen nemen, bracht veel om te overdenken. De mitsen en maren vervlogen na goede gesprekken en wat overbleef was enthousiasme en blijdschap en dankbaarheid. Het is toch bijzonder hoe de dingen kunnen gaan, heel anders dan dat je zelf had bedacht.

De gemeenteavonden waren bijzondere ervaringen. Ik was erg geroerd door de vele positieve reacties en de unanieme instemming van de gemeenten. Nogmaals: dank voor uw en jullie vertrouwen, dat is me zó veel waard!

De laatste regelingen lopen nog op het moment van schrijven: de officiële beroepsbrief zal nog volgen, een werkplan voor 2026 is opgesteld, approbatie (officiële goedkeuring) moet aangevraagd worden bij het brede moderamen van de classis; het hoort er allemaal bij. Onder voorbehoud is er al gekeken naar mogelijke data voor de verbintenis en intrede. Koert schrijft daar verderop meer over.

Dat werkplan voor volgend jaar is trouwens wel een bijzonder ding. Met een aanstelling van 0,8 fte hoort daar een 'normjaartaak' bij. Ja, zelfs in de kerk wordt daarmee gewerkt. Het is ook zinvol, omdat het een reëel wederzijds verwachtingspatroon bevordert. De kernvraag bij het opstellen van het werkplan is: kan het beschreven werk in redelijkheid van de predikant verwacht worden binnen de beschikbare werktijd? Dat werk houdt voor een belangrijk deel in: het voorgaan in diensten en de voorbereiding daarvan, het (crisis)pastoraat, rouwpastoraat en voorgaan in rouwdiensten. Maar ook zaken als vergaderingen en overleg (in alle soorten en maten), het afhandelen van mail- en appverkeer, schrijven voor de kerkbladen, activiteiten voor kinderen, jeugd en middengeneratie, en de voor de gemeente minder zichtbare zaken zoals de werkgemeenschap van predikanten en de verplichte permanente educatie.

Bij dit soort dingen bekruipt me snel het gevoel van: oei ja, dat hoort er inderdaad ook allemaal bij en voor je het weet staat de 'urenteller' al ruim in de plus. Kritisch naar blijven kijken dus, in samenspraak met de kerkenraden. Daar heb ik alle vertrouwen in. En ik heb er veel zin in, in de dubbele betekenis van het woord: dit prachtige en zinvolle werk te mogen doen in uw en jullie midden, met positief enthousiasme. Wordt vervolgd!

Ds. Marieke Muijen

VAN DE KERKENRAAD

Beroepingstraject

Tijdens de gemeenteavond van 7 oktober jl. hebben we de gemeente meegenomen in het voornemen van de kerkenraad om ds. Marieke Muijen te beroepen.

Na een intensief proces met de Vloedschuurgemeente is er een profielschets voor predikant samengesteld. Vervolgens is ds. Marieke Muijen gepolst en heeft ze aangegeven positief te staan ten opzichte van een beroep als predikant in Heteren en Driel. We zijn daar als kerkenraad enorm blij mee zijn; beide kerkenraden staan volledig achter het voorgenomen besluit om haar te beroepen.

Op 6 oktober was er een gemeenteavond in De Vloedschuur en op 7 oktober een bij ons. Tijdens deze avonden is het proces toegelicht, heeft Marieke zichzelf verder voorgesteld en was er een stemming. Alle aanwezige gemeenteleden stemden vóór de aanstelling! Omdat dit in beide gemeenten het geval was, waren we volledig unaniem.

Het betekent dat ds. Marieke Muijen per 1 januari 2026 onze predikant wordt; dit is alleen nog onder voorbehoud van goedkeuring door het moderamen van de classis. Dat traject hopen we in de komende weken af te ronden.

En om alvast met potlood in de agenda te zetten: ervan uitgaande dat de hierboven genoemde goedkeuring er komt, zal de intrededienst van Marieke Muijen in onze gemeente zijn op zondag 11 januari 2026 tijdens de ochtenddienst om 10:00 uur.

Hieronder volgt de tekst van een gedicht van Marinus van den Berg, dat bij de opening van de gemeenteavond van 7 oktober is gelezen:

Er is een tijd

*Er is een tijd om te wachten
en een tijd om te beginnen.*

*Een tijd om te zoeken
en een tijd om gevonden te worden.*

*Een tijd om te zwijgen
en een tijd om woorden te geven.*

*Een tijd om te dragen
en een tijd om gedragen te worden.*

*Een tijd om te waken
en een tijd om te rusten.*

*Een tijd om te zeggen:
“We zullen er zijn,
voor elkaar, met elkaar.”*

Vernieuwde website

Wellicht is het al opgevallen, maar de website van onze gemeente (www.pkndriel.nl) is vernieuwd. Geprobeerd is om de navigatie (zoekfunctie) in de site overzichtelijker te maken.

Het zal misschien in het begin even zoeken zijn, maar oefening baart ook hier kunst. Neem dus eens een kijkje op de nieuwe site!

Koert de Langen, voorzitter kerkenraad

VAN DE DIACONIE

De mand achter in de kerk: voor het deeltastje

Nog een keer ter herinnering: de mand achter in de kerk (onder de tafel) is in principe bestemd voor spullen voor in het deeltastje. Voor wie eraan wil bijdragen: er is vooral behoefte aan toiletartikelen (dus deo, shampoo, doucheschuim, maandverband, e.d.).

→ Extra ingelast doel i.v.m. Dankdag: Stichting Kruispunt

Op de zondagen 19 oktober en 2 november is de opbrengst van de mand echter bestemd voor een extra ingelast doel: het werk van Stichting Kruispunt, een huiskamer voor daklozen in Arnhem e.o.

Op deze twee zondagen mag de mand worden gevuld met houdbare etenswaren. Op zondag 9 november vieren we namelijk **Dankdag** in de kerk en de mandopbrengst van 19 oktober en 2 november gaat dan, in dat kader, naar de mensen van St. Kruispunt, die er (heel creatief) een heerlijke maaltijd van zullen bereiden voor hun gasten. Aanbevolen!

UITGANGSCOLLECTES

2 november: Plaatselijk diaconaal werk

Collecte waarmee we het werk van de diakenen in onze gemeente financieel ondersteunen.

9 november: Kerk in Actie / Werelddiaconaat / Zuid-Afrika

**kerk
in actie** Veel jongeren in Pretoria groeien op in kansarme wijken en in gebroken gezinnen. De helft van deze jongeren maakt de middelbare school niet af en 40% tussen de 15 en 40 jaar is werkloos. De christelijke organisatie PEN is als een familie voor deze jongeren. Ze krijgen begeleiding bij huiswerk en examens, maar ook bij sociale en creatieve vaardigheden die hen weerbaarder maken. PEN blijft de jongeren trouw tot ze op eigen benen kunnen staan. Aanbevolen!

16 november: Restauratie en onderhoud

Met deze regelmatig terugkomende collecte dragen we eraan bij dat de kerk en Ons Gebouw goed kunnen worden onderhouden, ook voor de toekomst.

Zo kan dit rijksmonument (met het aangrenzende gebouw) een mooie ontmoetingsplek blijven, niet alleen zondags, maar ook doordeweeks.

23 november: Het eigen gemeentewerk

Hiermee dragen we financieel bij aan het reilen en zeilen van onze kerkelijke gemeente en ondersteunen we aspecten en projecten die ons als gemeente opbouwen en verbinden.

30 november: Plaatselijk diaconaal werk

Deze collecte is bedoeld om het werk van de diaconie in onze eigen kerkelijke gemeente te ondersteunen.

7 december: Stoelenproject

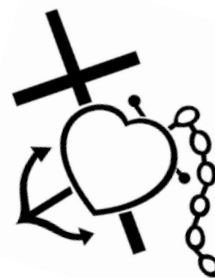
In de regio Arnhem leven naar schatting tussen de drie- en vierhonderd daklozen. Zij kunnen terecht bij 'Stoelenproject de Duif' – een nachtopvang voor de meest kwetsbare mensen in Arnhem.

Elke nacht vinden zo'n 20 mensen daar een gratis en veilig onderdak, een warme douche, gelegenheid om te wassen, een luisterend oor bij een kop koffie, hulp bij het invullen van formulieren, sociale contacten met lotgenoten en een maaltijd.

Met onze financiële bijdrage helpen we eraan mee dat dit mogelijk blijft. Meer lezen? Zie www.nachtopvangdeduif.nl

De Bergrede – het Onze Vader

Begin oktober spraken we met elkaar verder over bidden, specifiek over het gebed dat Jezus zijn volgelingen (en ons) leerde: het 'Onze Vader', dat bestaat uit verschillende beden. En hoe bekend dit gebed als geheel ook is, er rezen toch allerlei heel verschillende vragen, die we in alle openheid aan elkaar hebben voorgelegd. Een kleine greep daaruit:

We stonden bijvoorbeeld stil bij 'onze' Vader. *Verticaal* verbonden verbindt dit gebed ons ook *horizontaal*: als een gemeenschap van mensen die schouder-aan-schouder met open handen voor de Eeuwige staan – gelijkwaardig en onbevreesd. Waarbij 'Vader' trouwens niet per se duidt op gender (man), maar vooral op de verhoudingen, de relatie met zijn Zoon Jezus. In navolging van en verbondenheid met Jezus mogen ook wij God als Vader aanroepen. Overigens laat God zich in de Bijbel kennen met veel meer namen, die allemaal iets 'karakteristieks' uitdrukken, zou je kunnen zeggen: Eeuwige, Ene, Almachtige, Schepper, Jahweh, om er een paar te noemen.

Dat in de godsnaam zowel het mannelijke als het vrouwelijke vervat zit, lees je al in het scheppingsverhaal uit Genesis 1:26-27, waar staat: *En God zei: 'Laten wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken (...).' God schiep de mens als zijn evenbeeld, als evenbeeld van God schiep hij hem, mannelijk en vrouwelijk schiep hij de mensen.*

We keken ook naar de toevoeging 'die in de hemelen zijn'. Waar is dat? Wat stellen we ons voor bij 'de hemel'? En kunnen we ons er wel iets bij voorstellen? In elk geval zal het een 'plek'(? dimensie?) zijn die volstrekt 'anders' is dan onze aarde, en vooral anders dan wat er op deze aarde onvolkomen en ontoereikend is.

En dan de bede over vergeving: 'gelijk ook wij vergeven wie ons iets schuldig zijn'. Hier raakten we niet snel over uitgedacht, want we voelden allemaal wel dat vergeven voor ons mensen allesbehalve makkelijk is – als het ons al lukt. Je zou daarbij bijna vergeten dat er in dit gebed nadrukkelijk iets aan voorafgaat, namelijk de vergeving die van God naar ons toe komt – en waar Jezus ons dus om leert vragen. Kennelijk hard nodig.

Juist door Gods vergeving te verbinden met die van ons, leert Jezus ons te kijken naar hoe wij ons tot de ander verhouden, hoe we ons opstellen. Iemand die veel vergeven is, zal ook zelf veel liefde betonen.

*Volgende keer verder over dit overbekende, bijzondere gebed.
Wederom op de eerste woensdagmiddag van de maand: 5 november,
van 14:30-16:00u (inloop met koffie en thee vanaf 14:15u). Welkom!*

Coosje Haan

KOFFIE-INLOOPOCHTEND WOENSDAG 12 NOVEMBER

Fijn om elkaar in de herfst tijdens de koffie-inloop te ontmoeten in Ons Gebouw, onder het genot van een lekker bakkie koffie of thee.

Van harte welkom!

Om gewoon bij te kletsen over actuele dingen, gebeurtenissen, over iets leuks of iets moois, met natuurlijk ook de mogelijkheid iets serieus of ontroerends met elkaar te delen.

Ben je benieuwd naar ons koffie-uurtje? Kom gerust eens langs.
Bijvoorbeeld op woensdag 12 november van 10.30-12.00 uur in Ons Gebouw. Gastvrouw en gastheer zijn Ria en Jaap Pranger.
En neem gerust je buurvrouw/man, vriend/vriendin/kennis mee!

Hartelijke groeten, we kijken ernaar uit!

ROMMELPLUSMARKT

Nou, het zit er weer op, de RommelPlusMarkt van dit jaar. En wat was het weer een groot feest. Zowel de drie dagen voorbereiding als de dag zelf met het opruimen. Het blijft iedere keer weer verbazingwekkend, het vele werk en dat het iedere keer weer goed komt.

Eerst snap je niet dat er een fatsoenlijke markt te maken valt met de berg aan spullen die de dagen ervoor gebracht worden, samen met de veelheid aan boekendozen uit de container. Toch was het weer prima voor elkaar op de bewuste dag.

En daarna snap je niet dat alles weer opgeruimd kan zijn voor de zondag. En toch was ook dát zo. Aan het eind van zaterdagmiddag wees niets er meer op dat de kerk, het kerkplein en Ons Gebouw het centrum waren geweest van een RommelPlusMarkt. Dát is de kracht van onze vele – en enthousiaste – vrijwilligers. Aan het eind van de dag zaten er meer dan 50 mensen met een hapje en een drankje uit te puffen en na te praten. Geweldig om dit samen zo te kunnen doen.

Opbrengst

En dan: de opbrengst? Echt niet onbelangrijk, maar toch in vergelijking met het saamhorigheidsgevoel van ondergeschikt belang.

De opbrengst is bijna gelijk aan die van vorig jaar: zo'n € 7.500,-!

Wat een hoog bedrag, hè? En dat zomaar verdiend met afgedankte spullen plus (veel) inzet.

Jammetjes

Over die inzet nog het volgende. Iedereen heeft naar vermogen zijn en haar best gedaan. En iedereen verdient dan ook alle waardering. Toch wil ik dit keer de

jamverkoop in het zonnetje zetten. Met lokaal Driels fruit weten de vier jammakers Mini, Ineke, Bep en Joke, inclusief de voorverkoop, toch een geweldig mooi bedrag van € 1.530,- op te halen. En dat kan alleen omdat het zo lekker is!

➔ Volgend jaar weer? Zet **26 september 2026** maar alvast in de agenda. Zou het dan wéér drukker worden? Wéér een Driels sociaal gebeuren, wat het steeds meer lijkt te worden?
Wij gaan ervoor!

De RommelPlusMarkt-commissie

VAN DE WERKGROEP VIS

Filmcafé 1: No Other Land

De jonge Palestijnse activist Basel Adra vecht al sinds zijn jeugd tegen de verdrijving van zijn gemeenschap in Masafer Yatta. Wanneer hij steun krijgt van de Israëlische journalist Yuval Abraham, ontstaat er een moedige en onverwachte samenwerking.

Deze met een Oscar bekroonde documentaire, gemaakt door een Palestijns-Israëliisch collectief, toont de schrijnende realiteit van het dagelijks leven onder bezetting. Geen gepolijste productie, maar rauwe, eerlijke beelden van onrecht, verzet en hoop. No Other Land is geen makkelijke film, maar juist daarom zo belangrijk. Het confronteert ons met wat er gebeurt als machtsmisbruik ongestoord zijn gang kan gaan en laat zien hoe solidariteit kan opbloeien op de meest onverwachte plekken.

Na afloop kunt u met elkaar napraten over wat deze film bij u teweegbrengt.

21 november 2025 om 20:00 uur
In De Vloedschuur, Kerklaan 4a, Heteren
Graag aanmelden vóór 14 november.

Namens de Werkgroep VIS, Hans Brinkman

Hoi allemaal,

De herfstvakantie is weer voorbij, de blaadjes vallen van de bomen. Het regent weer vaker, het wordt kouder en langer donker. Kortom, herfst! We gaan nu langzaam aan richting Sinterklaas en Kerst, maar dat duurt nog wel een aantal weken.

Aan het begin van de herfstvakantie hebben we met de kinderen uit Driel en Heteren Sirkelslag gespeeld. Het thema was dit jaar: 'De vruchten van de Geest'. We begonnen met pizza's en daarna gingen we van start. We hebben van alles geleerd over de vruchten van de Geest door middel van spel en creativiteit. Het was weer een geslaagde avond. Hieronder een kleine impressie.

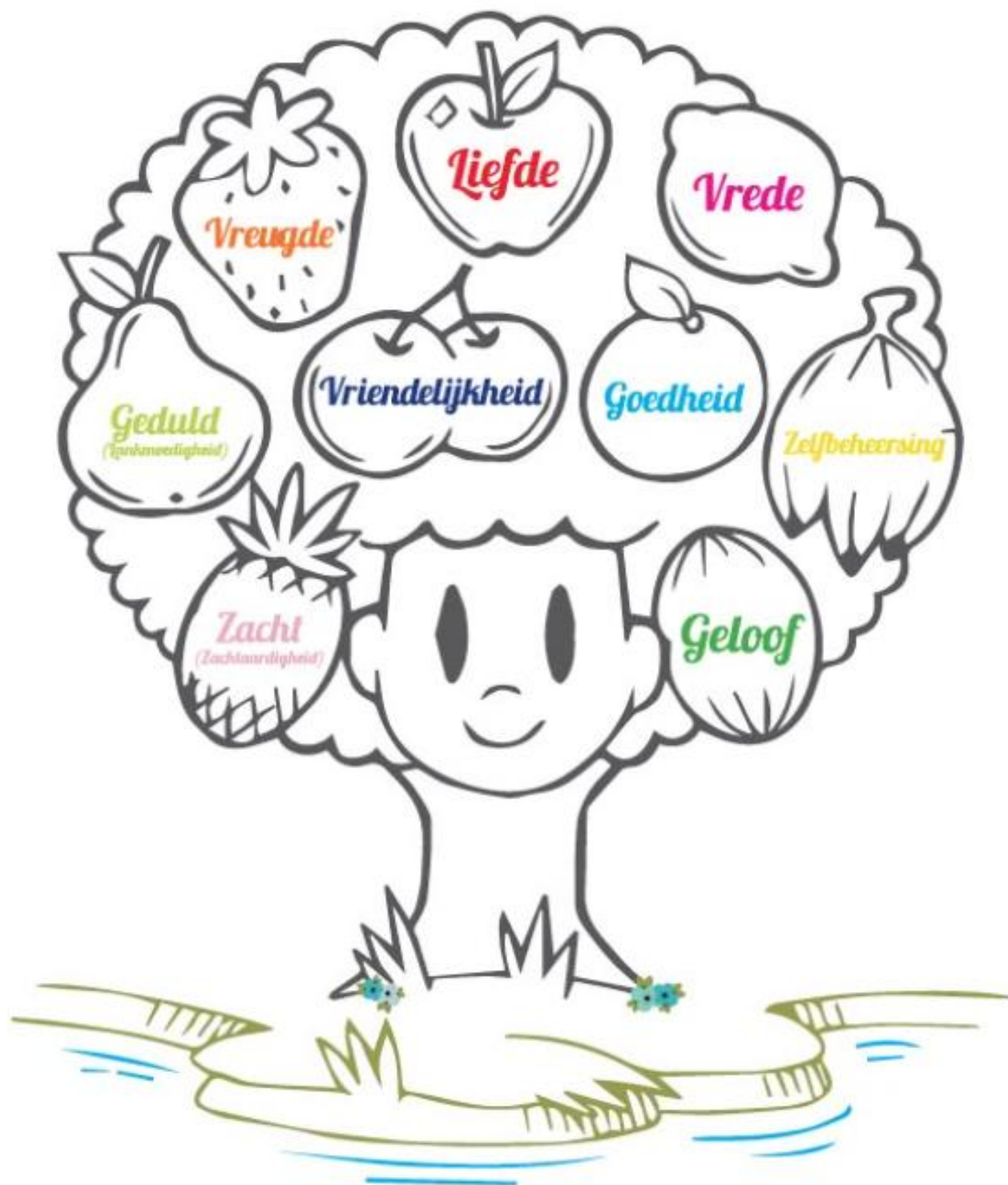

Voor aankomende tijd staat er ook weer een Kliederkerk voor de gezinnen uit Driel en Heteren op de planning en wel op zondagmiddag 30 november. Dit keer weer in Driel. Hoe de planning precies gaat zijn en welke inhoud (het zal in ieder geval met Advent te maken hebben), dat horen jullie nog. Ik heb er alweer zin in.

Groeten van Elske Quakkelaar, jeugdouderling
(jeugdouderling@pkndriel.nl)

Vruchten van de Geest

Galaten 5 : 22, 23

*In deze rubriek ga ik met mensen uit ons midden in gesprek over wat hen bezighoudt, wat ze daarin ervaren en wat ze erover willen delen. Voor dit nummer sprak ik **Arlette van den Broek en haar man Mark Balkema**, aan de grote tafel in hun ruime huis in Heteren.*

“Vrijheid, liefde en geloof zijn in ons leven altijd vervlochten”

Eenmaal binnen valt me meteen de veelkleurigheid op, die hun woonruimte zijn heel eigen sfeer geeft. De geglazuurde tegels in tinten blauw, turkoois en groen, kunstig ingelegd in het tafelblad. De wand achter het aanrecht, waar menigeen ‘gewoon’ tegels heeft, maar waar hier gekokkereld wordt tegen een uitbundig decor van fleurige wilde bloemen. En ook het brede zicht op de ruime tuin, met – voor begin oktober – nog veel kleur, menshoge struiken (met daarachter de ‘bongerd’ van de achterburen) en aan de schutting een beschrijving van flinke afmetingen: een vergezicht over strand en zee. Het typeert hen. “Wij zijn vrijheidsdieren”, zeggen ze. “We willen de wolken zien, de wind voelen. We willen natuur, uitzicht, ruimte ervaren.”

Op deze plek in Heteren hebben ze (voorlopig?) hun stek gevonden. Het was hun derde verhuizing binnen zeven jaar in het dorp waar ook hun bedrijf staat: Koudasfalt Van den Broek – met Arlette aan het roer als derde generatie, waarbij Mark behalve haar echtgenoot ook haar zakelijk partner is. Vanaf haar 15e hielp ze al veel mee. En hoewel ze na de havo een opleiding volgde voor maatschappelijk werkster en die ook met goed gevolg afsloot, koos ze uiteindelijk anders. “Vanaf 1995 hebben we het bedrijf samen met mijn vader helemaal opgebouwd.”

Toch heb ik het gevoel dat ik hier te maken heb met mensen die verknocht zijn aan ... Driel. Klopt dat?

Arlette knikt: “Zullen we bij het begin beginnen? Mijn oma Van den Broek-Overeem was een geboren Drielse. Daar ligt onze eerste band met Driel. Maar eigenlijk moeten we nog verder terug, naar mijn overgrootvader Overeem, die in Hemmen woonde en op zoek ging naar meer vrijheid van godsdienst.”

Hij wilde niet naar de kerk van de baron van Hemmen en moest daar toen weg. Zo kwam het gezin in Driel terecht. “We vermoeden dat zij hier toen lid zijn geworden van de hervormde kerk. Waarschijnlijk is mijn oma dus in deze kerk gedoopt, maar dat is helaas niet meer te achterhalen, want de (doop)aktes zijn bij de grote brand van 1915 verloren gegaan.”

Deze geschiedenis markeert ook twee belangrijke rode draden in haar roots: het geloof en de behoefte aan vrijheid om je eigen pad te volgen.

Hoe is dat bij jou, Mark? Kom jij ook uit deze streek?

“Mijn ouders komen uit de regio Delfzijl, maar ikzelf ben geboren in Wageningen. Na een paar jaar verhuisden we naar Heteren, daar ben ik opgegroeid. Als tiener ging ik vaak op de fiets naar het industrie-terrein in Heteren, want de bedrijvigheid daar trok me.” Op zeker moment trof hij daar een vrachtwagenchauffeur, werkzaam bij Van den Broek, die vroeg of hij mee wilde rijden. “Prachtig vond ik dat, op de vrachtwagen rijden!”

Zo maakte Mark kennis met de familie Van den Broek. Voor hen samen speelt daarnaast Zuid-Frankrijk een belangrijke rol. Arlette vertelt: “Mijn oom, die er een huis had gekocht en daarnaartoe was geëmigreerd, vroeg of Mark zin had in een werkvakantie.”

Mark: “Daar had ik wel zin in. En Arlette was er toen ook.”

Arlette: “We gingen daar altijd heen in de vakanties, ook met neven en nichten.” Met een brede lach: “Daar hebben wij elkaar steeds beter leren kennen.”

Warm bad

Arlette is geboren op de grens van Elst met De Laar (waar nu Station Arnhem-Zuid is). Een buurtje met bekende families: Bloed, Overeem, Lommert. “Met die kinderen is mijn vader opgegroeid. Ikzelf heb er maar drie jaar gewoond, omdat de boerderij in 1974 moest worden afgebroken in verband met de stadsvernieuwing.”

Hoewel ze er genoot van de vrijheid, het buitenleven, was hun leven op de boerderij sober en in hun gezin was het lang niet altijd makkelijk.

“We waren in Elst christelijk-gereformeerd, maar toen we naar Driel verhuisden, toen ik 4 was, werden we hervormd.”

Ze bewaart er goede herinneringen aan. “Ik vond het fijn om ergens bij te horen: basisschool De Meeuwenberg, op schoolreisje naar de boerderij van juffrouw Hanhart, met elkaar naar zondagsschool, de tienergroep, het koor ‘De goudhaantjes’. Driel was voor mij een warm bad en zit sindsdien in mijn hart.”

Geloof als houvast

Van lieverlee kreeg ze steeds meer oog voor de weg van haar vader, en voor de offers die hij bracht voor het bedrijf. “Ik zag steeds duidelijker de plek die geloven bij hem had. Hij slikte niets voor zoete koek, hij zette zijn eigen koers uit, maar hij was ook trouw, en altijd was het geloof in God daarbij zijn houvast, een intuïtief en onopgeefbaar ‘weten’. Dat nam ik waar.”

Eigen koers, als vorm van vrijheid – kun je daar meer over vertellen?

Arlette: “Jazeker, en dat raakt ons allebei ook nog steeds. Mijn vaders familie was wat je noemt reformatorisch. In die kringen sprak het niet vanzelf dat vrouwen hun eigen weg kozen. Maar ik had twee tantes, zussen van mijn vader, die dat wél deden: de een was horlogemaker, de ander lid van het bestuur van de Bouwbond. Dat was bijzonder in die tijd. Maar in onze families is dat altijd heel gewoon gevonden. Ik vind dat een voorbeeld.”

Mark knikt, kijkt haar van opzij aan: “Ja, jouw familie kent sterke vrouwelijke persoonlijkheden.”

Meerwaarde

Ook oma Van den Broek was, samen met opa, voor hen een voorbeeld. Arlette: “Ik zeg weleens: opa was de motor in het bedrijf, hij zorgde ervoor dat de boel bleef lopen. Maar zij was de aandrijving, zij zwengelde de boel aan.”

“En zo is het bij ons ook”, zegt Mark.

Arlette beaamt het: “We zeggen altijd: wij hebben een dubbel huwelijk: zowel op het werk als thuis zitten we (letterlijk) samen. Als Mark een dag weg is voor het werk, mis ik hem. Nee, dat vinden we niet ingewikkeld, juist niet.”

Of ze op elkaar lijken? Nee, zeker niet, vinden ze. Ze verschillen van elkaar in veel opzichten. Maar juist in het ‘samen’ zit de meerwaarde.

Het geheim? Arlette, met overtuiging: “Dat is de liefde. Die verbindt ons en zorgt ervoor dat je mekaar steeds beter leert begrijpen, dat je steeds meer weet wat voor de ander belangrijk is.”

Mark valt haar bij: “We vertrouwen elkaar. Dat is niet alleen in ons huwelijk, maar ook in het bedrijf de basis. We doen alles samen.”

Licht en donker

Dat betekent niet dat hun leven samen nooit beproefd is. Integendeel. Toen ze vier jaar getrouwd waren, in 1997, nam hun levenspad een onverwachte en pijnlijke wending. Tot twee keer toe kregen ze te maken met een miskraam, beide keren van een tweeling. Een zwarte periode. Arlette: “Dan gaat je leven volledig op de schop. Alsof je opnieuw voor elkaar moet kiezen. Want hoe ga je ermee om dat je perspectief ineens zó anders is? Hoe kijk je dan naar elkaar, hoe kijk je naar de toekomst?”

Dat ze in 1999 opnieuw een kindje verwachtten was dan ook een cadeau, maar de bevalling was heel zwaar. Intussen waren ze lid geworden van de PG Driel, vertelt Arlette, “want hier voelden we ons thuis. Maar onze zoon, Bram, is toen niet gedoopt. We kregen het niet bij elkaar. Het was een te zware tijd.”

“Er werd wel gezocht”

In 2000 kwam dochter Vera. Maar de grote blijdschap daarover werd al snel overschaduwd door het plotselinge overlijden van tante Ali, een zus van Arlettes vader. Arlette: “Dat was een groot verdriet. Mijn tante had zo’n belangrijke plek in het bedrijf, ik ontleende zo veel aan haar. Ik heb later haar werk overgenomen. Maar ik had toen veel vragen aan God. Waarom moest dit gebeuren, juist deze vrouw? Ik was erg op zoek in die tijd en begon meer geregeld naar de kerk te gaan. Ik ging altijd al met kerstavond, met mijn vader. Dat was lang mijn ‘linkje’ met de kerk. Mensen kunnen daar weleens wat smalend over doen, maar wat weet je ervan? Ik denk dan: er werd wel gezocht.”

Cadeau

Toen zoon Job werd geboren (in 2006) lieten ze deze tekst op het kaartje drukken: *‘Gedragen door de liefde / gedragen door de wind / ons liefdeskind’*.

Arlette: “Dat staat voor mij ook voor God, dat Hij ons draagt. We hebben toen een doopgesprek aangevraagd en alle drie de kinderen tegelijk laten dopen. Ja, in Driel. Dat kwam in eerste instantie bij mij vandaan, ik kon er niet meer mee leven dat ze niet gedoopt waren.”

Mark: “Maar we deden het wel samen.”

Arlette: “Ja! En dat vind ik elke keer weer een heel cadeau: dat je een partner hebt die zegt: ik ga met je mee.”

Mark valt haar bij: “We staan voor elkaar klaar, zo is dat gewoon.”

“Geloven is echt ‘samen’ geworden”

Intussen, zeggen ze, is het geloof bij hen met alles verweven. “Het zit voor ons in alles, ook in het zakendoen”, zegt Mark.

Arlette: “Mijn vader zei altijd: ‘Het belangrijkste is dat je jezelf in de spiegel recht kunt aankijken.’ Je moet dus altijd naar je geweten en je gevoel handelen, je morele kompas. Als ik het geloof niet had, dat kan ik nu wel zeggen, zou ik veel missen. Maar in je eentje geloven vind ik eenzaam. Het is voor mij echt ‘samen’ geworden: samen met Mark en samen met de gemeente. Daarom vinden we het fijn dat we in de PG Driel onze plek hebben. Daar zijn we kerk voor: dat we elkaar dragen, voor elkaar bidden.”

Ze noemt wat dingen die haar hebben geraakt. Bijvoorbeeld tijdens de coronaperiode, toen je niet meer naar de kerk kon, ook niet met Pasen, maar iedereen kreeg toen een kaart vanuit de kerk. “Dat trof me diep, dat vond ik zo mooi.”

Tot slot vertellen ze dat dochter Vera net begonnen is in het bedrijf.

“De vierde generatie! Maar ook daar zit vrijheid: ze gaat het alleen doen als ze het leuk vindt.” Een aantal jaren geleden deed zij ook belijdenis van haar geloof. Arlette: “Dat vind ik bijzonder. Die zoekt ook haar weg. Net als wij en de generaties voor ons: in vrijheid, liefde en geloof. Ken je het lied ‘Ga maar gerust / want Ik zal met je meegaan’? Daarin staat het allemaal. Beter kan ik het niet verwoorden.”

Hartelijk dank, Arlette en Mark, voor dit mooie gesprek!

Ga maar gerust

1. Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan.

Ik ben je baken, ook in diepe nacht.

Ik ben de stem die steeds in jou zal opstaan.

Ik ben de hand die op je vriendschap wacht.

Ik ben het licht dat voor je voeten uitgaat.

Ik ben de wind waardoor je ademhaalt.

2. Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan.

Ik ben de zon, waarvoor het donker knielt.

Ik ben de groet, waarmee ook jij kunt opstaan.

Ik ben de hoop, dat zaad diep in je ziel.

Ik ben het lied dat fluistert in de bomen.

Ik ben de dag, die schemert in je droom.

3. Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan.

Ik ben de liefde die een mens je schenkt.

Ik ben de hoogste toon die jij kunt aanslaan.

Ik ben de verte, die verlangend wenkt.

En, kom je thuis, de laatste mist verdwenen,

ben Ik de hand die al je tranen wist.

Tekst: Sytze de Vries

Melodie: Evangelische Liedbundel 246 / Johannes de Heer 96

AGENDA (voor meer informatie, zie elders in dit kerkblad)

Woensdagmiddag 5 november: Gesprekskring 'Leven en geloof', in Ons Gebouw, 14:30-16:00u. We praten dan verder over het Onze Vader. Inloop met koffie/thee vanaf 14:15u. Ook interesse? Welkom!

Woensdagochtend 12 november: Koffie-inloop in Ons Gebouw, 10:30-12:00u. Gastvrouw/gastheer: Ria en Jaap Pranger. Van harte welkom!

Zondagmiddag 16 november: Cantatevesper met Cantate "Wachet auf, ruft uns die Stimme", BWV 140. Bachensemble Arnhem (in samenwerking met de Koepelkerk en de Raad van Kerken Arnhem) o.l.v. Thea en Pieter Endedijk. Koepelkerk, Jansplein 60, 6811 GH Arnhem. Aanvang 16:00 uur. Toegang vrij (deurcollecte na afloop).

Vrijdagavond 21 november: VIS: Filmcafé 1: 'No Other Land'. In De Vloedschuur, Kerklaan 4a, Heteren, van 20:00-22:00u.

Zondagmiddag 23 november: Blijde Kerk Concert in de RK Maria Geboortekerk in Driel. Blazersensemble La Spiritata speelt delen uit de 'Gran Partita' van W.A. Mozart, afgewisseld met verhalen uit zijn leven (verteld door 'Mozart zelf'). Aanvang 14:30 uur. Toegang vrij (deurcollecte na afloop).

Eeuwigheid

Op 2 november is het Allerzielen. Dan worden in de katholieke kerk, en veel ook al daarbuiten, de overledenen herdacht. Zowel in De Vloedschuur als in Driel gebeurt dat op de laatste zondag van het kerkelijk jaar, dit jaar op 23 november. Juist in verband met de gedachtenis heeft deze zondag ook de naam 'Eeuwigheidszondag' gekregen. Dat maakte dat ik eens wat nagedacht heb over wat dat nou is: eeuwigheid.

Het is niet allemaal eenduidig wat je dan op het spoor komt. Aan de ene kant is eeuwigheid een afgebakende periode. Dat hoor je ook terug in ons gebruik van het woord 'eeuw' voor een periode van 100 jaar. Overigens kunnen we als we even moeten wachten ook al verzuchten dat het een ééuwigheid duurt ...

Aan de andere kant hoor je in het woord 'eeuwigheid' iets dat juist voorbij lijkt te gaan aan de tijd. Dat 'de eeuwigheid' geen begin heeft en geen einde. Dat het eindeloos is.

Ik hoorde eens het volgende verhaal over hoelang de eeuwigheid duurt: als een vogeltje eens in de 1000 jaar zijn snaveltje scherpt aan de Himalaya en als de Himalaya daardoor tot de grond toe afgesleten zal zijn – dán is de eeuwigheid voorbij. Oftewel: daar kunnen we ons nog steeds geen voorstelling van maken ...

In de Bijbel komt de eeuwigheid ook nogal eens ter sprake. In het OT vooral in de Psalmen en Profeten, in het NT vooral bij Johannes, in de Hebreeënbrief en in Openbaring. Ik beperk me tot de eeuwigheid in relatie tot het gedenken van de gestorvenen.

In veel culturen leeft iets van de gedachte dat de gestorvenen niet 'opgaan in het niets', maar ergens zijn waar het goed en mooi is. Zo spreken de indianen over de eeuwige jachtvelden en de Romeinen hadden het over de Elysische velden.

Wat zo specifiek is aan het Bijbelse spreken over de eeuwigheid is dat het het 'zijn van de mens' en het 'zijn van God' aan elkaar koppelt. Als mens leven wij in de tijd. We gaan van toen, naar nu, naar dan. Van God wordt gezegd dat Hij de Eeuwige is. Dat is een prachtige godsnaam, waarmee we gelijk van dat gedoe over Hij of Zij verlost zijn; maar dat terzijde ... God is de Eeuwige. In Psalm 90 wordt gezongen: *Van eeuwigheid tot eeuwigheid zijt Gij God!* God is er nooit 'nog niet' of 'niet meer'. Hij omgééft als het ware de tijd. Hij is, zoals Jan Wit heeft gedicht, 'van het zijnde oorsprong en doel en zin'.

In het Twents wordt wel gezegd dat iemand die overleden is 'uit de tijd is gekomen' of 'uit de tijd is gevallen'. Iemand valt dan zeg maar uit 'onze tijd' en gaat naar een 'andere tijd'. Een dimensie die voorbijgaat aan ons bevattingsvermogen, die wij niet kennen. Maar waar het geloof ons wel de hoop op geeft: de tijd die in Gods hand is, de eeuwigheid. Dat is troostrijk, vind ik.

In de kerkelijke traditie is dat prachtig verwoord en verklankt in lied 903 door Paul Gerhardt:

Alle dingen hebben tijd, maar Gods liefde eeuwigheid.

'Amen' zou ik daarop zeggen.

Ds. Marieke Muijen

BIJ DE DIENSTEN

Bijbellesrooster

Het leesrooster dat we hieronder vermelden is een selectie uit het oecumenische (jaar)leesrooster, uitgegeven door de Protestantse Kerk in Nederland.

NB Voorgangers zijn vrij om in de diensten van het rooster af te wijken, dus niet altijd komen de onderstaande bijbelgedeelten ook in de zondagse liturgie terecht.

Zo 2 nov. Genesis 12:1-8 2 Tess. 1:1-12 Lucas 19:1-10
Dienst van Schrift en Tafel

Zo 9 nov. Jesaja 1:18-26 2 Tess. 2:13-3:5 Lucas 19:41-48
Dienst in het kader van Dankdag

Zo 16 nov. Exod. 3:1-15 2 Tess. 3:7-13 Lucas 20:27-38

Zo 23 nov. Mal. 3:19-24 Openb. 3:7b-12 Lucas 21:5-19
Laatste zondag van het kerkelijk jaar, m.m.v. koor Impuls

Zo 30 nov. Jesaja 2:1-5 Rom. 13:8-14 Matt. 24:32-44
1^e zondag van Advent

Zo 7 dec. Jesaja 11:1-10 Rom. 15:4-13 Matt. 3:1-12
2^e zondag van Advent
Dienst van Schrift en Tafel

OPPASDIENST VOOR DE ALLERKLEINSTEN

Voor de allerkleinsten (0 t/m 3 jaar) is er tijdens de kerkdienst oppas in Ons Gebouw. Wil je hiervan gebruikmaken, neem dan contact op met Cora Camps: mobiel: 06 - 41 26 80 02.

Dit graag melden uiterlijk vrijdag voor de betreffende zondagsdienst.

VERVOER NAAR DE KERK

Bent u niet in de gelegenheid om zelfstandig naar de kerk te komen, dan willen wij u graag ophalen. Een telefoontje naar de heer Paul Baart en het wordt geregeld.

Bij geen gehoor kunt u contact opnemen met Elsbeth van de Boer:
(voor hun gegevens: zie het papieren kerkblad)

ROOSTER BLOEMENDIENST

2 november	:	fam. Houweling
9 november	:	fam. Baart
16 november	:	fam. De Langen
23 november	:	fam. Roeleveld
30 november	:	fam. Van Merkerk

*KOPIJ voor het volgende kerkblad (december 2025, nr. 12) uiterlijk aanleveren op dinsdag **19 november** via e-mailadres:*

ontmoetingdriel@gmail.com

KERKDIENTEN

Alle diensten beginnen om 10:00 uur, **tenzij anders vermeld.**

Zondag 2 november: *Dienst van Schrift en Tafel*

Voorganger : ds. F. Leever, Houten
Organist : Bernard van Beek
Uitgangscollecte : Plaatselijk diaconaal werk
Koffieschenken : Ineke en Kees Roeleveld

Zondag 9 november: *Dienst in het kader van Dankdag (5 nov.)*

Voorganger : ds. W. van der Kaaden, Overberg
Organist : Freek Withaar
Uitgangscollecte : Kerk in Actie / Werelddiaconaat / Z-Afrika

Zondag 16 november

Voorganger : dhr. P. de Koning, Heteren
Organist : Jaap van der Spek
Uitgangscollecte : Restauratie en onderhoud

Zondag 23 november: *Laatste zondag van het kerkelijk jaar*

M.m.v. koor Impuls

Voorganger : ds. G.J. Boer, Bommel
Organist : Freek Withaar
Uitgangscollecte : Het eigen gemeentewerk
Koffieschenken : Joke en Tom van der Borg

Zondag 30 november: *1^e zondag van Advent*

Voorganger : dhr. D. Poesiat, Hemmen
Organist : Janneke Bron
Uitgangscollecte : Plaatselijk diaconaal werk

Zondag 7 december: *2^e zondag van Advent +*

Dienst van Schrift en Tafel

Voorganger : ds. M. Muijen
Organist : Anja Posthuma
Uitgangscollecte : Stoelenproject
Koffieschenken : Hetty Lommert en Henny Ladestein